

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ | ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Τίτλος διπλωματικής εργασίας: "30 ΚΟΜΜΑΤΙΑ: Μεταβαλλόμενο ένδυμα (δια)προσωπικής χρήσης"

Επιβλέπουσες καθηγήτριες: Γαβρήλου Έβελυν | Λυκουριώτη Ίρις

Φοιτήτρια: Κύργια Θεοδώρα

Περίληψη

Μέσα από μία διαδικασία αποδόμησης του καθημερινού ρούχου αλλά και του ίδιου του σώματος, κατασκευάζεται ένα ρούχο- αντικείμενο, ανοιχτό στον τρόπο χρήσης που δημιουργεί προσωρινές καταστάσεις μεταξύ σωμάτων, χώρου και του ίδιου του αντικειμένου μέσα από τις επιλογές του χρήστη.

Η τελική κατασκευή είναι μια μεγάλη δισδιάστατη επιφάνεια που αποτελείται από μονάδες, που κάθε μία σχετίζεται με το δικό μου σώμα και διαφέρουν σε μέγεθος και γεωμετρία. Φτιαγμένες από υλικά στο μεταίχμιο χαρτιού και υφάσματος (διαφάνεια και natural kraft paper fabric) αλλά και από έναν συνδετικό μηχανισμό πολλαπλών συνδέσεων (βέλκρο), οι μονάδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν από ένα ή περισσότερα άτομα και έχουν τη δυνατότητα να αναδιπλώνονται, να συνδέονται και να κατασκευάζουν πολλαπλά ενδύματα, αντικείμενα και χωρικές κατασκευές, ανάλογα με τις επιθυμίες του χρήστη. Η γεωμετρία των κομματιών και οι ιδιότητες των υλικών δημιουργούν περιορισμούς στον τρόπο σύνδεσης των μονάδων και την κίνηση του ατόμου, αλλά ταυτόχρονα δημιουργούν νέες δυνατότητες στη χρήση του αντικειμένου.

Ο συνδυασμός δύο διαφορετικών υλικών δημιουργεί συνεχείς διαβαθμίσεις στην οπτική και λειτουργική διαπερατότητα προκαλώντας ασάφεια στα όρια μεταξύ δευτέρου (ένδυμα) και τρίτου δέρματος (χώρος).

Η χρήση αποτυπώνεται επάνω στο υλικό τους επηρεάζοντας τη μορφή του και σχηματίζοντας έναν κώδικα ανάγνωσης. Κάθε νέα σύνδεση βασίζεται στη δημιουργικότητα του χρήστη και το δεύτερο αυτό δέρμα γίνεται ένα πλαίσιο προσωπικής έκφρασης και ενεργούς διαδικασίας παραγωγής χώρου. Το σώμα διασπάται, ο χώρος οριοθετείται διαφορετικά και το ένδυμα μετατρέπεται στην οριακή εκείνη κατασκευή που ρυθμίζει τη μετάβαση από το ιδιωτικό στο δημόσιο.

University of Thessaly | Department of Architecture

Title of diploma project: "30 PIECES: Changeable garment of (inter)personal use"

Supervisors: Gavrilou Evelyn | Lykourioti Iris

Student: Kyrgia Theodora

Summary

Through a process of deconstruction of everyday clothing as well as the human body, a garment- object is being constructed; open to the way of its use, it creates temporary situations between bodies, space and the object itself, through the choices of the user.

The final structure is a large two-dimensional surface composed of units, each one associated with my body, that vary in size and geometry. Made of materials on the verge of paper and fabric (semi- transparent paper and natural kraft paper fabric) and a binding mechanism that can attain multiple connections (Velcro), the units can be used by one or more persons and have the ability to fold, interconnect and build multiple clothes, objects and spatial structures, depending on the desires of the user. The geometry of the pieces and properties of the materials used, create constraints on the connection of the units and the movement of the individual, but also create new opportunities in the use of the object.

The combination of two different materials generates continuous gradations in visual and functional permeability causing ambiguity in the boundary between the second (garment) and third skin (space).

The use is imprinted onto the material influencing the shape and forming a code of reading. Each new connection is based on the creativity of the user and this second skin becomes a context of personal expression and active process of space production . The body is being deconstructed, space is defined differently and the garment becomes the marginal structure that regulates the transition from private to public.